

и принесёте плодъ, и плодо вашъ да пре��ыпаетъ: за да ви даде Сија мой каквото попросите ѿ него въ моё то име.

17 Това ви заповѣдь въмъ да възьчате Сија дрѹгиго.

18 Яко міръ въсъ ненавиди знайтие, защо мёне по напредъ ѿ васъ възненавидѣ.

19 Яко въхъте ѿ міратъ вълъ, міръ въ любилъ своё то (нечю): но защо то не сът ѿ міратъ; но азъ въ избрѣхъ ѿ міратъ, затова въ ненавиди міръ.

20 Помните слово то, шо то ви рѣкохъ: не є рабъ по големъ ѿ господина своегъ, яко мёне изгнаха, и въсъ ще да изгонятъ: яко мое то слово сохраниха, и въше то ще сохранитъ.

21 Но това сичко то пра-ватъ въмъ за мёне то име, защо не знайатъ оногово който ме є пратилъ.

22 Яко не въхъ дошёлъ, и не въхъ имъ думали, грѣхъ не въха имали: но сега не матъ извинение за грѣхъ си.

23 Който ненавиди мёне, ненавиди и Сија моего.

24 Яко не въхъ направилъ въ никъ ѿ нихъ дѣла, който никои дрѹги не є направили, грѣхъ не въха имали: но сега и видѣха, и възненавидѣха и мёне и Сија моего.

25 Но да се скаже слобо-то, кое то є написано въ законахъ имъ: защо напрѣдно ме възненавидѣха.

26 Яко го дойде оутѣши-тель, когото азъ ще ви пратимъ ѿ Сија. Духъ истины, който ѿ Сија излѣзи, той ще да свидѣтелствува за мёне:

27 Но и въе свидѣтелст-вувате, защо то съ ѿ край съ мёне.

ГЛАВА 31.
Тїа (работы) ви рѣкохъ да се не соблазните.

2 Слово собориша та ще да въ изгонятъ: но ще дойде часъ въ който секой който въ оубива, да мни че приноси слѫжба Богъ.

3 Яко това ще напрѣватъ, защо то не познаха Сија, нито мёне.

4 Но тїа ви казахъ заради това, когато дойде време то да помните, че ви ги казахъ: а тїа (работы) изъ перво ви не казувахъ, защо то бѣхъ съ васъ.

5 А сега ѿвамъ при оногово, който ме прати, и никой ѿ васъ ме не пыта кѫде ѿвивашъ;

6 Но защо то ви изгово-рихъ тїа (работы) скръбъ испланихъ скрдцѧ та въши.

7 Но азъ ви говоримъ истина: по добрѣ є за васъ